

AD QVODLIBETARIAM.

QVÆSTIO MEDICA.

367

Matutinis agitata disputationibus in Scholis Medicorum Paris. die 17. mensis Nouemb. D. Simone Bazin Doctore Medico moderatore.

An Epilepsia post 25. annum sanabilis?

EREBRVM humana licet arx sit anime, instructissimum functionum principum organum, sensusque omnis et motus fons, infirmum tamen, tum subiectarum partium vitio, tum quia ad vitia, frigidum et humidum, quavis intemperie nudum et cum materia obstructionum parente in similibus suis partibus et organicis conflictatur: Hinc immania symptomata (morborum suorum characteres) et actionibus eius trifariam lasis emergunt, quorum ut nota fuerit causa magnitudo ita plus minus eninci solent.

EX horum sensu est Epilepsia, ignominiosum et acutum morbi genus, quo unus aut alter cerebri sinus cuiusdam substantiae collectione occluditur, proritur appulsu, et sese concutit (unde lapsus princeps) id expulsionem rei noxiae, exin involuntariam totius corporis cum mentis et sensuum damno periodicam (ut et continuam) convulsionem lassa et elusa facultas excitat: Atque ut principum actionum noxa ab omni depravato motu, sic depravatione motus ab actionibus principibus lasis differt; Sed et interruptione paroxysmorum, et voluntaria actionis ac organorum incommodo ab unaquaque depravati motus specie specialius distinguitur.

QUI morbum noster mederi potest; Epilepsia causa et sedes dyvrosos morbum facit diarrov; Comitem habet hac affectio ut et affectus sporosi ubique repletionem; (nervorum siccitas, motus, et plenitudo ut huiusmodi tollius perperam convulsionis causa vulgo fertur) quam aut propria fount (quod frequentius) cerebri sordes crassa pituitosa apoplexia saepe prauia, melancholica (mutae quippe melancholia cum Epilepsia vices) biliosa raro, intemperies nusquam; Aut aliunde ut cum funesta superuenit hydropi, vel ab viro, ventriculo, artubus extimis, suppresso seminalis voris, lotij, mensuum haemorrhoidumque suis circuitibus proflusio: Quem luna plena, vultus aer, veneris vinus nigrioris aut odorati usus, eius leguminum, ingestorum aere, inedia, ira, vigilia, duodumia, consternatio, βapνοδμια, frigus, calor, et ipsa quandoque meatuum angustia vlla arte quia a natura vix curabilis, morbum inducunt et promouent.

OMI NI quàm brutis, viris quàm mulieribus, pueris quàm senibus familiarior; Sub arcto rarior, vere et autumno crebrior morbus est; Ephialtes vertigo cognati affectus et saepe praecursores; obliuio, insomnia turbulenta, stupor sensuum et ingenij, corporis torpor, xepncaeta; marmaruges oculorum, aurium bombi, denium stridor, ixpoφavia, nausea, xepδισμος, vrina taues cruda; pulsus inordinati, sensus ascensus frigidiusculi spiraculi, syncope, lapsus et concussionem praecedunt; magna spumam elicit, alui vesica et spermaticorum locellorum (triste spectaculum) solutionem; tolerabilis ex mentis et sensuum defectione solatium, quae notitiam tante fedtatis adimat.

SI quae ab occulta causa et maligna curatur non agere, cur non quae a manifesta est Epilepsia? Si comitiales puberes ^{μλγμψς} Nature per insignes eruptiones soluit, quidni et iuuenes ceteris artis in-nixa praesidiis vindicabit? Si furor, Quartana, Natura virtus, et ipsa diata seniores facit immunes, quid omnium poterit auxiliorum manus? Qui solo calore idoneo et diata opportunas ex artis methodo pharmacia chirurgiaeque iungit suppetas, et humorem λεπνομεπς medicamentis preparatum, referatis vvis; vel ex toto per cathartica vebementiora, clysteres, et phlebotomiam; vel ex parte per masticatoria, rrhina, (quibus medela caput continetur) cauteria, vincula, sinapismos, cucurbitulas, ferrum denum putat trepanum prudens vacuabit, parti robur restituet et conseruabit, is quem vulgus sacrum execratur et magnum predicat non sine miraculo praecidet morbum.

Ergo Epilepsia post 25. annum sanabilis.

Defendebat CAROLVS BOVARD Vindocinensis Montorinus anno Domini 1605.

M. Ioannes le Mercier.
M. Michael Toutain.
M. Stephanus Gorjon.

M. Guillelmus Lescailion.
M. Petrus Collier.
M. Franciscus Elain.

M. Ioannes Martin Med. Reg.
M. Claudius Bazin.
M. Henricus Blacuod.

